

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2005/557/WPZiB**z dnia 18 lipca 2005 r.****w sprawie cywilno-wojskowego działania Unii Europejskiej wspierającego misję Unii Afrykańskiej w regionie Darfur w Sudanie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 25 akapit trzeci, art. 26 oraz art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 28 maja 2004 r. Unia Afrykańska (UA) podjęła decyzję o utworzeniu misji obserwacyjnej w regionie Darfur w celu monitorowania przestrzegania porozumienia humanitarnego o zawieszeniu broni podpisanego w Ndżamencie 8 kwietnia 2004 r. (AMIS), a 20 października 2004 r. Rada Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej podjęła decyzję o wzmocnieniu AMIS i włączeniu do jej mandatu pomocy w procesie budowy zaufania, w zakresie ochrony ludności cywilnej i działań humanitarnych, a także monitorowania przestrzegania postanowień wszystkich porozumień podpisanych między stronami od czasu porozumienia humanitarnego o zawieszeniu broni z Ndżamenu (AMIS II).
- (2) W swojej rezolucji 1547 z dnia 11 czerwca 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) wezwała społeczność międzynarodową do gotowości do trwałego zaangażowania obejmującego znaczne nakłady finansowe na wsparcie pokoju w Sudanie. W swojej rezolucji 1556 z dnia 30 lipca 2004 r. RBNZ zatwierdziła wysłanie międzynarodowych obserwatorów do regionu Darfur w Sudanie pod kierownictwem UA, wezwała Państwa Członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) do wzmocnienia międzynarodowego zespołu obserwatorów pracującego pod kierownictwem UA oraz przyjęła z zadowoleniem już wniesiony wkład, zwłaszcza ze strony Unii Europejskiej (UE), we wsparcie operacji prowadzonej przez UA.
- (3) W swojej rezolucji 1564 z dnia 18 września 2004 r. RB ONZ z zadowoleniem przyjęła i poparła zamiar UA wzmocnienia i rozszerzenia swojej misji obserwacyjnej w regionie Darfur w Sudanie, jak również zachęciła do podjęcia aktywnego monitoringu. RB ONZ wezwała ponadto Państwa Członkowskie ONZ do wsparcia UA w tych wysiłkach poprzez, między innymi, dostarczanie wszelkiego potrzebnego sprzętu, materiałów i innych zasobów, udzielanie pomocy logistycznej i finansowej w celu wsparcia szybkiego rozszerzenia działalności misji UA oraz poprzez wsparcie wysiłków UA zmierzających do pokojowego zakończenia kryzysu i ochrony godnych warunków życia ludności prowincji Darfur.
- (4) W swojej rezolucji 1574 z dnia 19 listopada 2004 r. RB ONZ postanowiła monitorować wypełnianie przez strony zobowiązań w celu natychmiastowego zakończenia wszelkich aktów przemocy i ataków, wyraziła swoje mocne poparcie dla decyzji UA w sprawie rozszerzenia misji w Darfurze i wezwała Państwa Członkowskie ONZ do dostarczania wszelkiego potrzebnego sprzętu, materiałów i innych zasobów oraz udzielania pomocy logistycznej i finansowej.
- (5) W swojej rezolucji 1590 z dnia 24 marca 2005 r. RB ONZ podjęła decyzję o utworzeniu Misji ONZ w Sudanie (UNMIS).
- (6) W swojej rezolucji 1593 z dnia 31 marca 2005 r. RB ONZ podjęła decyzję o przekazaniu sprawy Darfuru od dnia 1 lipca 2002 r. Prokuratorowi w Międzynarodowym Trybunale Karnym.
- (7) W swojej rezolucji 1325 z dnia 31 października 2000 r. RB ONZ uznała wagę szkolenia w zakresie ochrony, szczególnych potrzeb i praw człowieka w odniesieniu do kobiet i dzieci podczas trwania konfliktu.
- (8) Wspólne stanowisko 2005/304/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2005 r. dotyczące zapobiegania, zarządzania i rozwiązywania konfliktów w Afryce i uchylające wspólne stanowisko 2004/85/WPZiB⁽¹⁾ podkreśla, że UA jest głównym podmiotem, który zapobiega konfliktom zbrojnym w Afryce, zarządza nimi i je rozwiązuje. Kolejne konkluzje Rady przyjęte od lipca 2004 r. wyrażały zaangażowanie UE we wsparcie wysiłków UA na rzecz monitorowania zawieszenia broni i umożliwienia politycznego rozwiązania konfliktu w regionie Darfur w Sudanie.
- (9) W następstwie zatwierdzenia przez Radę w dniu 22 listopada 2004 r. planu działania mającego na celu wspieranie pokoju i bezpieczeństwa w Afryce w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (EPBiO), dnia 13 grudnia 2004 r. Rada zatwierdziła wytyczne w sprawie wprowadzania tego planu w życie w oparciu o zasadę poszanowania dla afrykańskiej odpowiedzialności i pełną współpracę z właściwymi podmiotami międzynarodowymi, zwłaszcza ONZ i UA.

(1) Dz.U. L 97 z 15.4.2005, str. 57.

- (10) UE zapewnia stale rosnące wsparcie dla wysiłków podejmowanych przez UA, aby pomóc w ustabilizowaniu sytuacji w regionie Darfur. UE uczestniczy i współfinansuje, poprzez Instrument na rzecz Pokoju w Afryce, misję UA odpowiedzialną za monitorowanie zawieszenia broni. Personel wojskowy UE uczestniczy w Komisji UA ds. zawieszenia broni (CFC), między innymi poprzez włączenie swojego wiceprzewodniczącego do CFC oraz poprzez udział we wspólnej komisji utworzonej do celów politycznego nadzorowania zawieszenia broni. UE zapewnia również szerokie wsparcie obejmujące pomoc ekspertów w dziedzinie planowania, dostarczanie materiałów oraz wsparcie techniczne, finansowe i logistyczne dla misji AU mającej na celu wspieranie pokoju (AMIS) w szerszym zakresie.
- (11) W liście z dnia 29 kwietnia 2005 r. pan Alpha Oumar Konaré, Przewodniczący Komisji UA zwrócił uwagę Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) na fakt, że wobec wyzwania, jakie sytuacja w Darfurze wciąż stawia przed UA i jej partnerami z jednej strony oraz strategicznego wymiaru partnerstwa między UA a UE z drugiej strony, ma on nadzieję, że może liczyć na znaczące poparcie UE i jej Państw Członkowskich dla wysiłków UA oraz wzmocnienia misji AMIS II.
- (12) W odpowiedzi na wniosek UA, dnia 23 maja 2005 r. Rada wyraziła zgodę na udzielenie wszelkiego możliwego wsparcia dla wysiłków wojskowych, policyjnych i cywilnych, prezentując wszechstronną i znaczącą propozycję, którą przedstawiono UA podczas konferencji darczyńców AMIS w Addis Abebie 26 maja 2005 r. Koordynacja działania podmiotów UE jest niezbędna w celu zagwarantowania przekształcenia się zaproponowanego pakietu w spójną i terminową pomoc dla UA.
- (13) Dnia 23 czerwca 2005 r. Rada zatwierdziła koncepcję cywilno-wojskowego działania wspierającego UE na rzecz AMIS II.
- (14) Umowa o Statusie Misji w sprawie utworzenia Komisji ds. Zawieszenia Broni w regionie Darfur w Sudanie i zarządzania nią, podpisana w dniu 4 czerwca 2004 r. pomiędzy UA a rządem Sudanu ma zastosowanie do obserwatorów wojskowych z ramienia UE, obejmuje personel wojskowy i cywilny inny niż urzędnicy CFC i odnosi się do Konwencji ogólnej o przywilejach i immunitetach Organizacji Jedności Afrykańskiej (OJA), której art. VII obejmuje ekspertów uczestniczących w misjach na rzecz OJA.
- (15) Wymiana listów pomiędzy SG/WP a Przewodniczącym Komisji Unii Afrykańskiej, potwierdzająca uzgodnienia w sprawie działania wspierającego UE na rzecz AMIS II potwierdza również, że cały personel UE już rozmieszczony lub mający być rozmieszczony w przyszłości w Sudanie i innych państwach afrykańskich w ramach działania wspierającego UE podlega, w zakresie swojego statusu, porozumieniu podpisanemu pomiędzy UA a Sudanem w sprawie statusu misji UA.
- (16) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/556/WPZiB⁽¹⁾ w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Sudanie. Specjalny Przedstawiciel UE (SPUE) w Sudanie powinien zapewnić spójność pomiędzy działaniami UE wspierającymi AMIS II i całościowe porozumienie pokojowe (CPA) oraz ogólnymi celami polityki UE w stosunku do Sudanu.
- (17) Należy zapewnić w Addis Abebie koordynację działań wszystkich darczyńców, aby zagwarantować wzajemnie uzupełniające się wsparcie udzielane przez społeczność międzynarodową i jego zgodność ze specyficznymi wymaganiami UA.
- (18) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPB) powinien sprawować kontrolę polityczną nad cywilno-wojskowym działaniem wspierającym UE na rzecz AMIS II i zapewniać mu kierownictwo strategiczne, w szczególności w kontekście zagwarantowania terminowego i spójnego wsparcia UE dla AMIS II oraz podejmować odpowiednie decyzje zgodnie z art. 25 akapit trzeci Traktatu. Komitet do spraw Cywilnych Aspektów Zarządzania Kryzysowego (CIVCOM) oraz Komitet Wojskowy UE (KWUE), wspierany przez Sztab Wojskowy Unii Europejskiej (SWUE) zgodnie z jego statutem, powinny nadal zapewniać doradztwo dla KPB w dziedzinach zgodnych ze swoimi kompetencjami.
- (19) Zgodnie z wytycznymi z posiedzenia Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7 i 9 grudnia 2000 r., niniejsze wspólne działanie powinno określać rolę SG/WP zgodnie z art. 18 i 26 Traktatu przy wykonywaniu środków, które podlegają kontroli politycznej i kierownictwu strategicznemu sprawowanym przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPB).
- (20) Art. 14 ust. 1 Traktatu wymaga określenia we wspólnych działaniach środków, jakie mają być oddane do dyspozycji Unii.
- (21) Traktat przewiduje w art. 28 ust. 3, że wydatki operacyjne, z wyjątkiem wydatków przypadających na operacje mające wpływ na kwestie wojskowe lub obronne, są pokrywane z budżetu Wspólnot Europejskich. Wskazanie kwot, które mają być finansowane z budżetu Wspólnoty obrazuje wolę organu politycznego i jest uzależnione od dostępności środków budżetowych przeznaczonych na zobowiązania w trakcie odpowiedniego roku budżetowego.

⁽¹⁾ Patrz str. 43 Dz.U.

(22) Traktat przewiduje w art. 28 ust. 3, że wydatki operacyjne przypadające na te elementy niniejszego działania wspierającego, które mają wpływ na kwestie wojskowe lub obronne powinny być wyjątkowo ponoszone przez Państwa Członkowskie i zarządzane przez mechanizm ustanowiony w decyzji 2004/197/WPZiB z dnia 23 lutego 2004 r. ustanawiającej mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe i obronne⁽¹⁾ (zwany dalej mechanizmem „Athena”). Finansowa kwota referencyjna stanowi najlepszy bieżący szacunek tych kosztów.

(23) Należy, w możliwie największym stopniu, ponownie wykorzystać sprzęt pozostały z innych działań operacyjnych UE, przy uwzględnieniu potrzeb operacyjnych i zasad należytego zarządzania finansami.

(24) Działanie wspierające UE na rzecz AMIS II będzie prowadzone w kontekście sytuacji, która może ulec pogorszeniu i przeszkodzić w realizacji celów WPZiB określonych w art. 11 Traktatu.

(25) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie decyzji i działań UE, które mają wpływ na kwestie obronne. Dania nie uczestniczy we wprowadzaniu w życie przepisów sekcji III niniejszego wspólnego działania, dlatego też nie uczestniczy w finansowaniu elementów wojskowych niniejszego działania wspierającego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

SEKCJA I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Unia Europejska ustanawia niniejszym cywilno-wojskowe działanie wspierające UE na rzecz AMIS II, nazwane niniejszym „działaniem wspierającym UE na rzecz AMIS”.

Celem działania wspierającego UE jest zagwarantowanie efektywnej i terminowej pomocy UE na rzecz wsparcia wzmocnienia AMIS II. UE przestrzega i popiera zasadę afrykańskiej odpowiedzialności, a celem działania wspierającego UE jest udzielanie wsparcia UA i jej wysiłkom politycznym, wojskowym i policyjnym zmierzającym do rozwiązania kryzysu w regionie Darfur w Sudanie.

Działanie wspierające UE obejmuje element cywilny i wojskowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 68. Decyzją zmieniona decyzją Rady 2005/68/WPZiB z dnia 24 stycznia 2005 r. (Dz.U. L 27 z 29.1.2005, str. 59).

Artykuł 2

Stosunki z UA

SG/WP i SPUE w Sudanie, w ramach swoich mandatów, działają jako podstawowe punkty kontaktowe z przedstawicielami UA w sprawach dotyczących realizacji niniejszego wspólnego działania. Prezydencja jest informowana regularnie i niezwłocznie o tych kontaktach.

Artykuł 3

Koordinacja z innymi uczestnikami

1. UE kontynuuje ścisłą i efektywną koordynację ze wszystkimi instytucjonalnymi i dwustronnymi darczyńcami zaangażowanymi we wspieranie AMIS II.

2. UE kontynuuje działanie w ścisłej koordynacji z ONZ oraz, w zakresie wojskowego elementu działania wspierającego, z NATO.

3. Wszystkie Państwa Członkowskie są informowane o procesie koordynacji w celu zapewnienia ich pełnego uczestnictwa w procesie decyzyjnym UE.

Artykuł 4

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. W zakresie odpowiedzialności Rady, KPB sprawuje kontrolę polityczną działania wspierającego UE i zapewnia mu kierownictwo strategiczne, w szczególności w kontekście zagwarantowania terminowego i spójnego wsparcia UE dla AMIS II. Niniejszym Rada upoważnia KPB do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu. Upoważnienie to obejmuje uprawnienie do mianowania szefa Zespołu Policyjnego UE na wniosek SG/WP na podstawie rekomendacji SPUE. Upoważnienie to obejmuje również uprawnienie do mianowania doradcy SPUE ds. wojskowych na wniosek SG/WP przedstawiony na podstawie rekomendacji SPUE. Uprawnienie do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów i zakończenia działania wspierającego UE pozostaje w kompetencjach Rady, wspieranej przez SG/WP.

CIVCOM i KWUE, wspierane przez SWUE zgodnie z jego statutem, zapewniają doradztwo dla KPB w dziedzinach zgodnych ze swoimi kompetencjami.

2. SPUE gwarantuje reprezentowanie Unii we wszystkich obszarach związanych z zarządzaniem kryzysem w Darfurze, w tym koordynacji wkładu UE w AMIS II, wsparcia procesu politycznego i kwestii związanych z wprowadzaniem w życie właściwych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ i zgodności z nimi.

3. KPB regularnie otrzymuje od SPUE w odpowiednich odstępach czasu, za pośrednictwem SG/WP, sprawozdania dotyczące prowadzenia działania wspierającego UE. KPB może zapraszać SPUE na swoje posiedzenia, o ile uzna to za stosowne.

4. KPB regularnie przedstawia sprawozdania Radzie.

Artykuł 5

Koordinacja UE

1. SG/WP podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić koordynację działań UE na rzecz wsparcia wzmocnienia AMIS II oraz koordynację pomiędzy Sekretariatem Generalnym Rady (SGR) a Komórką Koordynacyjną UE w Addis Abebie (KKA). SGR zapewnia wytyczne i wspiera KKA w jej obowiązkach związanych z zarządzaniem bieżącą koordynacją w celu zagwarantowania spójnego i terminowego wsparcia UE na rzecz AMIS II we wszystkich jej politycznych, wojskowych, policyjnych i innych cywilnych działaniach wspomagających. SGR dostarcza właściwym organom Rady sprawozdania o sytuacji, aktualizacje oraz oceny zarówno wsparcia UE na rzecz AMIS II, jak i wzmocnienia AMIS II; zapewnia także koordynację na szczeblu strategicznym z innymi darczyńcami, w szczególności ONZ i NATO.

2. KKA działa pod zwierzchnictwem SPUE zgodnie z art. 7 wspólnego działania 2005/556/WPZiB wspierając jego działalność; składa się ona z doradcy ds. politycznych, doradcy ds. wojskowych i doradcy ds. policyjnych. Zarządza ona codzienną koordynacją ze wszystkimi właściwymi podmiotami UE oraz z Centrum Kontroli Administracyjnej i Zarządzania (CKAiZ) w ramach struktury dowodzenia UA w Addis Abebie w celu zagwarantowania spójnego i terminowego wsparcia UE na rzecz AMIS II.

SEKCJA II

ELEMENT CYWILNY

Artykuł 6

Zadania, struktura i personel elementu policyjnego

1. Działanie wspierające UE na rzecz Cywilnego Elementu Policyjnego (CIVPOL) AMIS II zapewnia:

- wsparcie policyjnej struktury dowodzenia AMIS II, dostarczając UA, na wszystkich szczeblach struktury dowodzenia, starszych doradców ds. policyjnych z dużym doświadczeniem;
- wsparcie szkolenia personelu CIVPOL poprzez zapewnianie możliwości odbywania szkolenia w trakcie trwania misji prowadzonego przez grupę instruktorów z UE;
- wsparcie rozwoju jednostki policyjnej w Sekretariacie UA.

2. Zespół Policyjny UE składa się z funkcjonariuszy policji oddelegowanych przez Państwa Członkowskie. Co do zasady okres oddelegowania wynosi sześć miesięcy. Każde Państwo Członkowskie ponosi koszty związane z oddelegowanymi przez nie funkcjonariuszami policji, włącznie z wynagrodzeniem, opieką medyczną, dodatkami innymi niż

dietyienne oraz kosztami podróży na teren operacji i z powrotem.

3. W zależności od potrzeb szef Zespołu Policyjnego UE zatrudnia międzynarodowy personel cywilny oraz personel lokalny na podstawie umów.

4. Wysyłające Państwa Członkowskie lub instytucja UE mogą również, jeżeli jest to wymagane, oddelegować międzynarodowy personel cywilny na okres trwający, co do zasady, sześć miesięcy. Każde uczestniczące Państwo Członkowskie UE lub instytucja wspólnotowa ponoszą koszty związane z całym oddelegowanym przez nie personelem, włącznie z wynagrodzeniem, opieką medyczną, dodatkami innymi niż dietyienne oraz kosztami podróży na teren operacji i z powrotem.

Artykuł 7

Zespół Policyjny EU

1. Doradca SPUE ds. policyjnych, który jest także szefem Zespołu Policyjnego UE, jest odpowiedzialny za zarządzanie bieżącą koordynacją wspierających działań policyjnych UE.

2. Szef Zespołu Policyjnego UE odpowiada za bieżące zarządzanie elementem policyjnym działania wspierającego w trzech obszarach, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz za sprawy personalne i dyscyplinarne.

3. Szef Zespołu Policyjnego UE podpisuje umowę z Komisją. Szef Zespołu Policyjnego UE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

4. Wszyscy eksperci działający w ramach Zespołu Policyjnego UE, podlegając nadal swoim wysyłającym Państwom Członkowskim UE lub instytucjom wysyłającym, wypełniają swoje obowiązki i działają mając na względzie wyłącznie dobro działania wspierającego. Zarówno podczas trwania działania wspierającego UE, jak i po jego zakończeniu, eksperci zachowują najwyższą poufność w odniesieniu do wszystkich faktów i informacji związanych z działaniem wspierającym UE.

5. Aby zagwarantować, że działanie wspierające UE jest widoczne, członkowie Zespołu Policyjnego UE noszą identyfikatory UE.

Artykuł 8

Uzgodnienia finansowe

1. Finansowa kwota referencyjna przeznaczona na pokrycie kosztów wprowadzenia w życie przepisów SEKCJI II niniejszego wspólnego działania w okresie 6 miesięcy wynosi 2 120 000 EUR.

Rada, w razie konieczności, decyduje o wysokości kwoty referencyjnej dla kontynuacji działania wspierającego UE.

2. Wydatkami finansowanymi w ramach kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami Wspólnoty Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu, z zastrzeżeniem, że jakiegokolwiek finansowanie wstępne nie pozostaje własnością Wspólnoty. Obywatele państw trzecich mają prawo do uczestniczenia w przetargach.

3. Uzgodnienia finansowe uwzględniają wymogi operacyjne policyjnej pomocy dla AMIS II, w tym dostosowanie wyposażenia.

4. Wydatki kwalifikują się do sfinansowania od dnia wejścia w życie niniejszego wspólnego działania.

SEKCJA III

ELEMENT WOJSKOWY

Artykuł 9

Zadania i personel elementu wojskowego

1. Element wojskowy działania wspierającego UE dla AMIS II obejmuje różne formy pomocy obejmujące:

— udzielanie pomocy w planowaniu i pomocy technicznej na wszystkich szczeblach dowodzenia AMIS II, łącznie z wsparciem logistycznym struktury koordynacyjnej;

— dostarczanie obserwatorów wojskowych w ramach planu wzmocnienia AMIS II;

oraz

— szkolenie żołnierzy afrykańskich i obserwatorów stanowiące część wzmocnienia AMIS II w razie potrzeby;

— transport strategiczny i taktyczny;

— obserwację lotniczą, jeżeli będzie wymagana przez Unię Afrykańską.

2. Cały personel wojskowy, podlegając nadal swoim wysyłającym Państwom Członkowskim UE lub instytucjom wysyłającym, wypełnia swoje obowiązki i działa mając na względzie wyłącznie dobro działania wspierającego. Zarówno podczas trwania działania wspierającego, jak i po jego zakończeniu, personel wojskowy zachowuje najwyższą poufność w odniesieniu do wszystkich faktów i informacji związanych z działaniem wspierającym UE.

3. Aby zagwarantować, że działanie wspierające UE jest widoczne, personel wojskowy nosi identyfikatory UE.

4. Co do zasady okres oddelegowania personelu wojskowego wynosi sześć miesięcy.

Artykuł 10

Doradca SPUE ds. wojskowych

Doradca SPUE ds. wojskowych działający pod zwierzchnictwem SPUE, przy wsparciu ze strony SGR, w tym SWUE działającego w ramach jego statutu:

a) służy pomocą w zapewnieniu spójności wojskowego elementu działania wspierającego UE w Addis Abebie, zgodnie z zadaniami określonymi w art. 9; oraz

b) jest odpowiedzialny za zarządzanie bieżącą koordynacją wojskowego elementu działania wspierającego UE z CKAiZ w Addis Abebie w celu zapewnienia spójnego i terminowego wsparcia AMIS II.

Artykuł 11

Uzgodnienia finansowe

1. Odnośnie do elementów wojskowych działania wspierającego UE, następujące koszty finansowane są wspólnie:

a) koszty związane z systemami łączności i informacji (CIS), transportem, ewakuacją medyczną (MEDEVAC) i zakwaterowaniem oficerów UE działających w ramach struktury dowodzenia AMIS II oraz personelu wojskowego w KKA;

b) koszty związane z CIS i MEDEVAC odnoszące się obserwatorów wojskowych; oraz

c) koszty identyfikatorów UE zarówno dla pracowników UE, jak i obserwatorów wojskowych.

2. Finansowanie tych wspólnych kosztów jest zarządzane poprzez mechanizm ATHENA.

3. Kwota referencyjna dla tych wspólnych kosztów na okres 6 miesięcy wynosi 1 970 000 EUR. Odsetek kwoty referencyjnej, o którym mowa w art. 31 ust. 3 decyzji 2004/197/WPZiB wynosi 100 %.

SEKCJA IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Status personelu działania wspierającego UE

1. SG/WP zapewnia uzyskanie od państw afrykańskich, na których terytoriach jest lub zostanie rozmieszczony personel działania wspierającego UE, wiążących prawnie gwarancji, że ich status będzie zgodny z Umową o Statusie Misji w sprawie utworzenia Komisji ds. Zawieszenia Broni w regionie Darfur w Sudanie i zarządzania nią, podpisaną w dniu 4 czerwca 2004 r. pomiędzy UA a rządem Sudanu i Konwencją ogólną o przywilejach i immunitetach OJA. Gdy jest to wymagane, status personelu działania wspierającego UE, w odpowiednich przypadkach obejmujący przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego funkcjonowania działania wspierającego UE zostaje uzgodniony zgodnie z procedurą określoną w art. 24 Traktatu. Wspierając Prezydencję, SG/WP może negocjować takie uzgodnienia w jej imieniu.

2. Państwa Członkowskie lub instytucje UE, które oddelegowały lub wysłały personel w ramach działania wspierającego UE, są odpowiedzialne za zaspokojenie wszelkich związanych z tym roszczeń zgłaszanych przez członków takiego personelu lub dotyczące tego personelu. Państwa Członkowskie lub instytucje UE są odpowiedzialne za wnoszenie wszelkich powództw przeciwko członkom personelu.

Artykuł 13

Udostępnianie informacji niejawnych

1. SG/WP zostaje niniejszym upoważniony, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa przewidzianymi w decyzji 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. ⁽¹⁾ i z potrzebami operacyjnymi działania wspierającego UE, do udostępniania UA oraz ONZ informacji i dokumentów UE oznaczonych klauzulą tajności nie wyższą niż RESTREINT UE przygotowanych dla celów działania wspierającego UE.

2. SG/WP zostaje niniejszym upoważniony, zgodnie z potrzebami operacyjnymi działania wspierającego UE, do udostępniania UA oraz ONZ dokumentów UE nieoznaczonych klauzulą tajności związanych z treścią obrad Rady dotyczących działania wspierającego UE i objętych tajemnicą zawodową, zgodnie z art. 6 ust. 1 regulaminu Rady ⁽²⁾.

Artykuł 14

Działanie wspólnotowe

Rada i Komisja zapewniają, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami, spójność pomiędzy wdrożeniem niniejszego wspólnego działania a innymi zewnętrznymi działaniami

Wspólnoty, zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu. Rada i Komisja współpracują na rzecz osiągnięcia tego celu.

Artykuł 15

Przegląd

Nie później niż 31 grudnia 2005 r. Rada dokona oceny, czy działanie wspierające UE powinno być kontynuowane.

Artykuł 16

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

2. Działanie wspierające UE zakończy się z datą, o której zadecyduje Rada.

Artykuł 17

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2005 r.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2004/194/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 48).

⁽²⁾ Decyzja 2004/338/WE, Euratom z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady (Dz.U. L 106 z 15.4.2004, str. 22). Decyzja zmieniona decyzją 2004/701/WE, Euratom (Dz.U. L 319 z 20.10.2004, str. 15).